

Isaia 45

- *1-10 Domnul către Cir*

În prima parte a capitolului este un mesaj din partea Domnului către Cir. Domnul nu este preocupat doar de mântuirea lui Israel, ci și de mântuirea lui Cir. Cir nu este doar un mijloc pentru mântuirea lui Israel. Domnul nu se folosește de Cir de dragul lui Israel, dar fiind indiferent față de Cir însuși. Domnul niciodată nu alege să lucreze prin cineva fără să fie preocupat de acel cineva. Domnul nu are favoriți în istorie. Domnul lucrează prin Cir pentru mântuirea lui Israel, dar este preocupat și de mântuirea lui Cir. Noi ca oameni putem privi deseori pe semeni ca mijloace către scopuri. Creatorul nu poate face acest lucru. El este deopotrivă preocupat de vasele prin care El lucrează mântuirea că și de cei pentru care operează El mântuirea. Și este interesant în cap.45 că este relatat mai întâi mesajul Domnului către Cir, și apoi mesajul Domnului către Israel. Mai întâi ni se vorbește de mântuirea vasului prin care Domnul a ales să lucreze în istorie și apoi de mântuirea lui Israel. Domnul vrea ca Cir însuși să înțeleagă scopul alegerii lui în istorie. Nu este ușor să fii Cir. Mândria este marea ispită a fiecărui om. Este cu atât mai greu să biruiești această ispită cu cât ești mai înălțat în istorie și în planul lui Dumnezeu. Pentru a împlini planurile Domnului, Cir avea să fie foarte înălțat în istorie. Avea să aibă parte de mari cuceriri, de mari reușite, de mari bogății și de multă slavă. Primul lucru pe care insistă Domnul în mesajul Său către Cir este că toate biruințele Sale vin din partea Domnului. Domnul îl va ține de mână ca să doboare neamurile înaintea lui, ca să dezlege brâul împăraților, să îi netezească drumurile muntoase, să sfărâme ușile de aramă, să rupă zăvoarele de fier, să îi dea visterii ascunse și bogății îngropate. Nu puterea lui Cir, ci puterea Domnului se află în spatele tuturor cuceririlor și succeselor sale. Domnul vestește mai dinainte toate aceste cuceriri tocmai pentru a-l ajuta pe Cir să nu cadă în păcatul mândriei și să recunoască că totul vine doar din mâna Domnului. Domnul i-a dat aceste mari biruințe. Dar cu ce scop? Domnul evidențiază trei motive care explică rațiunea înălțării sale printre oameni, și iarăși ordinea nu este întâmplătoare:

1. Ca să Mă cunoști
2. Din dragoste pentru robul Meu Iacov
3. Ca să se știe de la răsăritul soarelui până la apusul soarelui că doar Eu sunt Dumnezeu

De fapt motivul înălțării sale este unul singur: dragostea lui Dumnezeu, dragoste manifestată față de Cir, față de Israel și față de toate neamurile. Domnul a fost preocupat mai întâi ca Cir să Îl cunoască pe El și să fie mântuit. Cir nu a fost un simplu mijloc în planurile Lui. El a dorit ca Cir să fie mântuit și acest motiv este subliniat înainte de dragostea Sa pentru Israel. Cir a fost ales mai întâi din dragostea Domnului pentru Cir și apoi din dragostea Domnului față de Israel. Acest adevăr trebuie știut de vasele prin care Domnul lucrează. Uneori te poți privi poate ca un vas prin care Domnul lucrează pentru alții dar mai puțin pentru tine. Tu treci prin necazuri și încercări înfiorătoare ca să poți fi o binecuvântare pentru alții și oamenii se bucură de binecuvântările ce izvorăsc din sacrificiile tale. Și apoi înțelegi că oricând Domnul se poate lipsi de tine și își poate duce lucrarea mai departe și fără tine. Domnul însă niciodată nu va lucra prin

cineva doar de dragul altora. El va lucra mai întâi de dragul aceluia cineva, și acesta va fi primul câștigat și cel mai câștigat prin slujirea lui.

Lui Daniel i-au tremurat genunchii în groapa cu lei, iar Numele Domnului a fost înălțat. Evreii s-au putut bucura de înălțarea Numelui lui Dumnezeu dar fără ca să le tremure genunchii în groapa cu lei. Ce ai prefera să fii: Daniel prin care Domnul Își înalță Numele sau evreul care admira liniștit din casa lui înălțarea Numelui Domnului în urma izbăvirii lui Daniel din groapa cu lei? Dar Domnul nu l-a lăsat singur pe Daniel. A fost alături de acesta și l-a întărit și s-a asigurat că încercarea nu este prea mare pentru el și că nu îl va strivi. Și cel care a văzut cel mai clar slava Domnului și care a fost cel mai câștigat, a fost cu siguranță Daniel. Domnul este Domnul răsplătirilor și El răsplătește înmiite vasele prin care El lucrează. El vrea ca aceste vase să se vadă mai întâi iubite și îndrăgite de Domnul, și apoi folosite de Acesta spre slava Lui în istorie. Cîr și nu evreii din robie s-a luptat cu ispita mândriei din pricina înălțării lui. Cu toate acestea Cîr și nu evreii au putut cunoaște într-un mod special dragostea și măreția lui Dumnezeu. Închipuiți-vă cum a reacționat inima lui Cîr când a citit Isaia 45 știind că acest capitol a fost scris cu 100 de ani înainte de nașterea lui.

Înalțarea nu aduce doar ispite pentru cel înălțat, ci și binecuvântări. Cu ani în urmă îmi doream înălțarea. Apoi mi-am dat seama că ea nu aduce o fericire în plus (care vine doar din relația cu Domnul și este intensă fie că ești înălțat, fie că nu), dar aduce însă multe ispite și mulți dușmani. Și atunci de ce să cauți înălțarea? De ce să îți complici viața și slujirea liniștită în ascuns? De dragul altora ar fi un răspuns. Într-adevăr, Domnul pentru a-Și înalța Numele adesea își înalță slujitorii Lui. Înălțarea slujitorilor Lui face parte din planul Lui. Dar acum în Isaia 45 descopăr un lucru nou. Înălțarea nu înseamnă pentru vasul prin care Domnul lucrează doar noi ispite ce trebuie suportate de dragul binecuvântării altora, ci înseamnă în primul rând o binecuvântare pentru acesta. De ce te înalț așa de mult Cîr? În primul rând ca Tu să Mă cunoști și să Îmi cunoști măreția! Înălțarea nu este în primul rând un prilej de ispitire, ci un prilej de a cunoaște puterea, dragostea și măreția Domnului. Mai întâi inima ta vede slava Domnului. Ce poți cunoaște despre Domnul atunci când ești înălțat? Poți cunoaște mai bine puterea Lui! Este una să vezi această putere în natură și în viața altora și este alta să o vezi în viața ta. Să vezi cum deodată când nici nu te aștepti Domnul te înalță sus de tot și te umple cu succese și binecuvântări pământești vizibile pentru cei din jur. Și știi că este puterea Lui pentru că el își arată foarte clar acest lucru. Lucruri pe care ți le-ai dorit de mult, pentru care te-ai luptat ani la rândul în zadar, le capeți deodată, peste noapte, fără să te trudești prea mult. Toate obstacolele sunt îndepărtate într-o clipă și ce părea imposibil ieri astăzi se întâmplă chiar sub ochii tăi. Poți cunoaște mai bine bunătatea și generozitatea Domnului! Domnului îi place să ne binecuvinteze și o face cu inimă largă și cu bucurie! El nu este zgârcit în a ne da din darurile Lui! Este adevărat că în această viață adesea darurile Lui iau forma unor încercări, dar avem nevoie și de perioade când darurile Lui sunt clare și evidente pentru oricine.

Momentele minunate de înălțare anticipează răsplătirea viitoare care va fi mai mare decât ne-am putut imagina noi vreodată. Este mai dificil să vezi bunătatea lui Dumnezeu în mijlocul încercărilor. Dar este așa de simplu să o vezi în momentele de înălțare. De aceea momentele de înălțare își au rolul lor și sunt binevenite. Poți cunoaște mai bine îndurarea lui Dumnezeu. Chiar dacă te-ai încrezut în Domnul, tu ești lipsit de merite. Domnul nu doar că ne iartă dar și ne înalță

nespus de mult. Înălțările din viața noastră pun în lumină iertarea desăvârșită a Domnului și îndurarea Sa fără margini. El îl primește pe fiul risipitor dar nu ca rob ci ca fiu, îi dă inelul, haina cea nouă și taie vițelul îngrășat! Acesta este Dumnezeu nostru. Poți să cunoști și răsplătirile Domnului pentru cei care se încred în El. Deși suntem lipsiți de merite, totuși Domnul alege să ne răsplătească proporțional cu încrederea noastră în El. Nu este chiar ușor să te încrezi în Domnul. Adesea pentru a te încrede în Domnul faci sacrificii pe care cei care nu Îl iubesc pe Domnul, nu le fac. Domnul ține cont de toate alegerile credinței noastre și Cel care vede în ascuns ne va răsplăti. În momentele de înălțare ce vin în urma credinței noastre, descoperim și mai mult cât de bine este să te încrezi în Domnul și că cei care își pun nădejdea în El nu vor fi făcuți de rușine. Descoperim deosebirea pe care Domnul o face între cei care se încred în El și cei care nu se încred în El. Domnul deci ne înalță mai întâi din dragoste pentru noi. Dar nu doar atât. El ne înalță și din dragoste pentru ceilalți. Domnul niciodată nu face un dar cuiva ca acesta să îl țină doar pentru el. Domnul face un dar ca acesta să fie dat mai departe. Cir a fost înălțat și din dragoste pentru Israel și din dragoste pentru neamuri. Prin Cir Domnul Și-a înălțat cu mare putere Numele înaintea lui Israel și înaintea lui Cir.

Nu știi exact dacă v.8-9 sunt un mesaj general sau un mesaj specific către cei răzvrățiți din Israel. Mie îmi par mai degrabă un mesaj general care apare după mesajul către Cir tocmai pentru a crea un contrast între măreția și suveranitatea Creatorului în istorie și întrebările sfidătoare ale celor răzvrățiți. Cele trei întrebări ale răzvrătirii sunt:

- Ce faci?
- El n-are mâini?
- Pentru ce m-ai făcut?

Prima întrebare contestă acțiunile lui Dumnezeu din istorie, a doua priceperea/puterea lui Dumnezeu, iar a treia însăși actul creației sau intrării în existență. Întrebările sunt stupide gândindu-ne că un ciob se ceartă cu Făcătorul lui. În relația cu Domnul trebuie să ne aducem aminte că noi suntem făptura, iar El Creatorul. Nu putem vorbi de la egal la egal. El este Izvorul și Proprietarul tuturor lucrurilor. Noi suntem creați de El. Indiferent de ce face Domnul, noi nu putem să ne certăm cu El. Putem să punem întrebări ca psalmiștii: De ce, Doamne? Până când, Doamne? Dar rămânând smeriți în atitudinea noastră. Cele trei întrebări de mai sus sunt ale celui care se ceartă cu Domnul. Atitudinea din spatele lor este una de mândrie, de răzvrătire, de sfidare și contestare a lui Dumnezeu.

- ***Domnul către Israel - 45:11-13***

Dragostea Domnului nu este cunoscută doar de Cir, ci și de Israel. Mai mult decât neamurile care au putut contempla slava lui Israel în istorie și cunoaște pe adevăratul Mântuitor, Israel înțelege că Cir este ridicat în istorie de dragul lui. Cir este înălțat pentru a elibera pe Israel, pentru a-i aduce mântuirea atât de mult așteptată. Dragostea Domnului o cunoaștem și atunci când suntem CIR dar și atunci când ne intersectăm cu CIR. Israel însă nu era doar un neam care vedea prin Cir slava Domnului. Cir era izbăvitorul lor ***ca națiune***. Sunt momente în viața noastră când trecerea în următoarea etapă spirituală sau ieșirea din criză sau vindecarea sau mântuirea vin doar prin intersectarea cu Cir. Este nevoie ca Cir să fie înălțat în istoria noastră și să ne aducă

mântuirea promisă. Domnul lucrează prin oameni și dorește ca prin oameni să cunoaștem dragostea Lui. Eliberarea din Babilon se putea face fără Cir după cum eliberarea din Egipt se putea face fără Moise. Dar Domnul a ales să lucreze prin Moise și prin Cir. Așa va lucra și în viața noastră. Ne va intersecta cu Cir pentru a ne salva, mântui, elibera. Uneori noi vom fi Cir pentru alții, alteori noi vom fi cei care vom avea nevoie de intersectarea noastră cu Cir. Cir există. El va veni însă doar la momentul potrivit după ce Domnul va fi considerat că am învățat toate lecțiile ce trebuiau învățate. Poți vedea dragostea Domnului pentru tine asemenea Israelului din altă viață atunci când Domnul îl aduce pe Cir în viața ta, când umple de daruri un om special pentru slujirea și vindecarea ta.

Dar și toate neamurile puteau cunoaște dragostea Domnului prin înălțarea lui Cir. Prin înălțarea lui Cir ele puteau cunoaște cine este adevăratul Dumnezeu. Chiar dacă Cir nu îi elibera pe Israel sau alte popoare, ele cunoșteau calea spre mântuire și dragostea Dumnezeului care le-a revelat această cale. Putem fi noi înșine înălțați de dragul altora, sau alții pot fi înălțați de dragul nostru. Din ambele poziții strălucește dragostea Creatorului pentru noi. Nu trebuie să fii tot timpul tu cel înălțat. Uneori sunt cei din jurul tău înălțați. Dar ei sunt înălțați și de dragul tău. Înălțările celorlalți nu sunt o amenințare, ci o binecuvântare dacă ai ochi să vezi în ele slava Domnului și dragostea Domnului *pentru tine*. Și aceasta este valabil la modul general. Când un credincios este înălțat, acolo strălucește slava lui Dumnezeu, și aceasta strălucește de dragul tuturor. Cel rău vrea ca să devenim geloși pe darurile sau înălțările sau binecuvântările din viața fraților noștri. Dar Domnul ne aduce aminte că acele daruri sau înălțări sunt date de dragul nostru, ca prin ele noi să fim slujiți, și prin ele noi să contemplăm puterea și slava Domnului.

Domnul dorește ca Israel să știe că ridicarea lui Cir în istorie nu a fost o întâmplare sau un noroc, ci a fost în urma hotărârii și planului lui Dumnezeu. Dacă ne intersectăm viața cu Cir, acest lucru nu este o întâmplare, un noroc. Acest lucru vine din partea Domnului îndurărilor. În v.13 Domnul spune despre Cir: *El Îmi va zidi iarăși cetatea...* Este interesant faptul că deși Cir a trimis pe evrei acasă în țara promisă și a inițiat procesul refacerii națiunii care începea cu rezidirea Templului și reconstruirea Ierusalimului, acestea nu s-au finalizat sub domnia lui. Astfel, profeția: El Îmi va zidi iarăși cetatea poate avea trei variante de interpretare:

- Cir a INIȚIAT procesul reconstruirii Ierusalimului.
- Cir era menit și să finalizeze acest proces dar necredința și neascultarea lui Israel a întârziat atât reconstruirea Templului cât și a Ierusalimului.
- Cir Îl prefigurează pe Mesia, Cel care nu doar va iniția (ca Cir), dar va și finaliza procesul refacerii națiunii poporului ales.

• *Domnul către Cir – 45:14*

Pentru că Cir a cucerit Etiopia și Egipt și acestea au fost din partea Domnului o răsplată pentru eliberarea din robie a poporului Său, este corect să interpretăm v.14 ca fiind un al doilea mesaj din partea Domnului către Cir. Domnul vrea ca Cir să cunoască cât de mult a prețuit Domnul alegerea sa de a-i elibera poporul și că victoriile asupra Egiptului și Etiopiei nu au fost întâmplări, ci răsplăți ale Domnului pentru ascultarea lui Cir.

- **Domnul și idolii – 45:15-25**

În a doua parte a capitolului este reluată tema care reprezintă laitmotivul acestei secțiuni (Isaia 40-48) și anume supremația Domnului față de idoli dovedită prin împlinirea profețiilor făcute cu mult timp înainte. Acesta este „cuiul teologic” pe care Domnul vrea să îl bată în inima lui Israel. Domnul vrea să se asigure că istoria și minunile Sale nu vor trece pe lângă Israel fără ca acesta să prindă mesajul și să învețe lecția ce trebuia învățată. Repetarea la un moment dat obositoare a supremației Domnului față de idoli, ne atrage atenția asupra unui pericol: și anume că Israel, în ciuda mântuirii Domnului, putea să nu învețe lecția! Și mulți evrei nu au învățat lecția. Doar o parte din popor a răspuns chemării lui Cir de a se întoarce în țara promisă. Mare atenție deci la minunile și izbăvirile din viața noastră. Ar fi regretabil și o imensă risipă ca ele să treacă fără ca noi să nu învățăm lecțiile de care avem nevoie. Atunci când Domnul împlinește în viața noastră promisiuni care păreau imposibil de împlinit și când le împlinește aducând prin “Cir” izbăvirea, El vrea să avem ochii deschiși și să pricepem că izbăvirea a venit de la El, și deci că toți idolii care ne promiteau și ei izbăvirea au fost o minciună. Ca și Domnul, idolii ne promit și ei izbăvirea. Domnul ne vindecă inima de idolatrie, de tentația de a ne pune încrederea în orice altceva decât în Domnul aducând izbăvirea în viața noastră într-un mod prin care să se vadă cât se poate de clar că aceasta a venit doar prin puterea și bunătatea Lui. A fi vindecat de idolatrie înseamnă a teme doar de Domnul și a te încrede doar în El în toate domeniile vieții tale, în toate contextele în care ai nevoie de izbăvire, după cum spune și v.24:

- **Numai în Domnul**, Mi se va zice, locuiește dreptatea și puterea!

Dacă mai sunt domenii în viața noastră unde nu vedem încă clar că împlinirea, izbăvirea vine doar de la Domnul, inima noastră nu este încă vindecată de înclinațiile idolatre. Orice lucru de care te temi prea mult, sau inima ta se lipește prea mult, sau își spune speranța prea mult, se poate numi idol. E adevărat că nu este tocmai ușor să definești acest **prea mult**, dar Duhul va călăuzi pe fiecare. De fapt lucrurile la care renunțăm în viață la porunca Domnului sunt minciuni înșelătoare. Sacrificiile noastre înseamnă de cele mai multe ori că am renunțat la moarte pentru a alege viața. În afara relației cu Domnul, în afara părtășiei cu El, în afara spațiului binecuvântat de El, este DOAR amăgire, moarte și chin. Nu este prea mare sacrificiu să renunți la chin pentru a primi în schimb viața ce izvorăște din Dumnezeu. Deși idolii sunt o minciună, sunt un nimic, nu pot face nici bine, nici rău, nu pot nici mântui, nici pedepsi, cu toate acestea închinarea la idoli înseamnă părtășia cu lumea demonică din spatele idolilor. Iar această părtășie înseamnă moarte spirituală, chin, distrugerea ființei noastre, căci tatăl minciunii are doar gânduri de distrugere în ce ne privește. Vrajmașul vine doar ca să nimicească, să prădeze și să înjunghie. Nu are nici un strop de milă sau de bine pentru noi. Nu putem spera la nimic bun din părtășia cu el. Puținele clipe de plăcere aduse de păcat sunt urmate de chinuri nespuse de adânci. Nimeni nu se poate juca cu păcatul sau cu cel rău fără să sufere amarnic. Suferința adusă de păcat este mai intensă decât cea adusă de lupta cu păcatul. Lupta cu păcatul presupune adesea suferință, care este urmată de multe roade și bucurii. Dacă cedezi însă de la lupta cu păcatul ocolești o suferință, dar apoi te întâlnești cu altele mult mai mari, căci roadele păcatului vor aduce nenumărate chinuri și întristări. Cine renunță la Domnul pentru că suferința este prea mare este un neînțelept și un om fără minte. Suferințele ce vor urma din pricina păcatului vor fi mai mari, și atunci Domnul nu va mai fi lângă tine să te sprijine, și nu vei mai putea spune că este o încercare care va lucra spre

bine, ci vei ști că ești vinovat și că acele lucruri dureroase sunt consecințele păcatului lui. Cel înțelept nu va renunța niciodată la Domnul din pricina suferinței adusă de lupta cu păcatul.

Pentru a ne vindeca de idolatrie Domnul aduce și în viața noastră situații de criză maximă, iar izbăvirea vine doar de la El și de la nici unul din idoli în care noi ne punem într-un fel sau altul nădejdea. Dar este trist să îți dai seama că poți trece pe lângă astfel de experiențe fără să înveți lecția și fără să capeți vindecare. Inima noastră poate să fie repede defocalizată și să nu îmbrățișeze și să nu păstreze toate adevărurile înălțate de minunea izbăvirii. Atunci când este momentul izbăviri și înălțării noastre cel rău va folosi tot felul de metode pentru a ne defocaliza, speria cu lucruri care nu se vor întâmpla niciodată, doar, doar nu vom savura pe deplin momentul izbăvirii și nu vom beneficia din plin de vindecarea pe care o poate aduce aceste moment. De aceea în aceste profeții Domnul subliniază aproape obsesiv două lucruri:

1. Este momentul mântuirii! Nu este momentul pedepsei, necazului sau încercării. Este momentul mântuirii și înălțării. Nu vă temeți de nimic și savurați-l din plin!
2. Mântuirea vine de la Mine și nu de la idoli! Eu am profețit cu mult timp mai dinainte și nu idoli! Deci deschideți-vă mintea înaintea acestei mântuirii și înțelegeți odată pentru totdeauna că ***Doar Eu sunt Dumnezeu!***

Versetul 23 are valențe escatologice:

- Pe Mine Însumi Mă jur, adevărul iese din gura Mea și cuvântul Meu nu va fi luat înapoi: orice genunchi se va pleca înaintea Mea, și orice limbă va jura pe Mine.

Criza din viața lui Ezechia prefigurează criza din robia babiloniană, iar aceasta prefigurează criza spirituală a lui Israel după respingerea lui Mesia. Izbăvirea miraculoasă a lui Ezechia anticipează eliberarea din robia babiloniană, iar aceasta anunță izbăvirea finală a lui Israel la a doua venire a lui Hristos. În toate cele trei paradigme Domnul anunță mai dinainte atât căderea spirituală a lui Israel cât și pocăința finală urmată de mântuirea minunată a Domnului. Eliberarea din robie prin Cir a fost un moment în care Domnul Și-a înălțat Numele nespuse de mult înaintea Neamurilor. Cu toate acestea nu toți și-au plecat genunchiul înaintea Domnului. Însă după ce Hristos va aduce izbăvirea finală a lui Israel, această profeție se va împlini!